

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis
SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis**

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Jacobus Billivs Lectori S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

IACOBVS BILLIVS LE- CTORI S.

*E sequentis historia Au-
thore à quibusdam dubi-
tari video. Quidam enim
Damascenum verū ipsius
Authorem esse censent.
Quidam autem eam falsò ipsi tribui contē-
dunt. Ac certè in clarissimi viri Fumai co-
dice Ioanni Sinaita ascribitur. Ego verò,
etsi Lectoris non ita multum interesse puto,
vtrius ea sit, modò pia & lectu digna sit,
quemadmodum re vera est, tamen si mihi
iudicium meum interponere liceat, verum
Damasceni foetum eam esse affirmare non
dubitem. Nam ut omittam quod Trape-
zuntius, vir natione Græcus, & magni nō
inter suos tantum, sed etiam inter nostros
nominis, non alium quàm Damascenum
eius Authorem protulit. primū ipsa phra-
sis reliquis ipsius operibus quam similima,
Damascenum Authorem testatur. Deinde
ad eam opinionē confirmandam illud mihi
magni momenti est, quod in libris De ortho-
doxa fide, ac reliquis pene omnibus, Dama-
scenus multa è Basilio, Gregorio Nazian-
zeno, alijsq; eiusdem nota Patribus, libenter*

corro-

corrogat, atque integros saepe versus, imò etiam totas periodos, ab ipsis mutuatur: Eadē modo in hac quoq; historia multa ex iisdem authoribus, suppresso interim nomine produci animaduerti ac praesertim ex Nazianzeno, ut cap. 7. 8. 10. 11. 15. 17. 20. 24. ac plerisq; alijs locis. Adde quod non solum ab illis lubenter mutuò sumit, sed etiam multa quoque affert ex libris, de orthodoxa fide ad verbum transcripta, ut ea omnia, quae cap. 15. de Arbitrij Libertate disputat.

Quòd quidem, ut opinor, non tam apertè faceret nisi tanquam suo iure ijs, ut suis vteretur. Denique cap 39. disputatio ea, de Imaginibus, quae Damasceni etate feruebat, in eadem sententia non parum me confirmat. Ut autem haec omnia pro Damasceno faciunt, ita hanc historiam Ioannis Sinaita minimè esse apertissimè conuincunt. Nam cum ille senioris Theodosii tempore fuerit, ut patet ex lib. 13. histor. Miscell. Pauli Diaconi, quoniam pacto in hac historia, quam Author ex India transuectā testatur, Nazianzenum, cuius scripta vix dum in hominum manibus versabantur, citare potuisset, atq; etiam eo antiquiorem Episcopum, ac Valentis tempore vita functū, Basilium, suppresso licet nomine, cap. 19. ubi de Imaginibus tractat, & cap. 34. ubi Iosaphat eam ad Deum orationem habet, quam ex constitutionibus Basilij, cap. 1. per-

spicue hauserit? Quonam item modo Barlaamum de Imaginibus ad Regis filium differrentem induceret, cum ea quaestio nondum eo tempore excitata fuisset? Quod autem ad ipsam historiae veritatem attinet, ob quasdam causas, quas nihil hoc loco commemorare attinet, videri fortasse nonnullis potuisset, hoc opus non tam veram historiam, quam sub historia specie, tacitam vitam monasticam, atque ad Christianam perfectionem exactam, collaudationem, nisi Author sub finem eam se ab hominibus à mendacii crimine alienis accepisse testaretur. Ei ergo, praesertim asserenti, diffidere, hominis esse mihi videretur plus suis suspicionibus, quam Christianae charitati, qua omnia credit, tribuentis. De Trapezuntij autem translatione, nihil aliud dicam, nisi eam mihi quidem antea semper valde rudem & impolitam visam fuisse, post autem (ubi per Ioannem à sancto Andrea, virum ut optimum & doctissimum, ita etiam optimorum & doctissimorum librorum copia instructissimum, exemplaris Graci copia facta est) innumeris etiam locis vitiosam.

Quod quidem lubentius certe nimia festinationi, quam Graci sermonis ignorantia tribuendum putarem, nisi nimis multa loca essent, in quibus vix festinationis excusatione, inscitia notam Interpreter deprecari queat.

Qua

*Qua res suspicionem mihi nonnullam
inijceret, Trapezuntium fortasse versionis
huiusce parentem non esse, nisi in quibusdā
etiam alijs eum Græca persæpe non satis as-
secutum esse comperissem. Vtcunque serres
habeat, nouam à nobis traductionem ha-
bes, si nihil aliud, præcedenti profectò nisi
fallor, paulò clariorem, ac fideliozem. Va-
le, & humanissimo viro Sanctandrea,
cuius libro sum usus, gra-
tiam habe.*

